

TÔI ĐI LÍNH NHẢY DÙ

Tiếng ồn ào và la hét của đám trẻ cùng xóm, đã đánh thức Long dậy, tối qua bị thức khá khuya vì ngồi tán dóc với đám bạn cùng xóm, cả bọn 6 đứa, nhậu chung hết 1 chai bia 33, phì phà hết 1 điếu thuốc lá Capstan. Long trở mình lăn qua lăn lại, cố gắng nằm nường thêm tí nữa, người mệt đừ như có ai động vào người Long, đầu nhức giống búa bổ, hình như có hàng trăm hàng ngàn con kiến đang bu và cắn khắp đầu Long vậy.

Long ơi, dậy chưa vậy? Lại giọng thằng Mừng, Long nằm im giả vờ ngủ say. Dậy đi coi biểu diễn Nhảy Dù ở ngoài sông Hương.

Đúng đài rồi, Long lật đật: Mừng ơi, dậy chờ tao với. Dịp may vừa đến Long không thể bỏ qua được, lâu lắm rồi Long mới có cơ hội đi xem các “*Thiên Thần Mũ Đỏ*” nhảy dù biểu diễn từ trên Trời cao xuống, oai lẫm oai thật là oai vậy đó Long nói vọng ra: Mừng ơi, chờ tao chút, à mà mày nghĩ là mình nên rủ tụi con Oanh, con Tuyết, con Loan đi theo không? Tao nghĩ có tụi nó đi chắc xôm tụ hơn, ướm át hơn.

Rủ thêm thằng Hoàng khều, thằng Tí mập, thằng Nhon rồ, thằng Sáu còm, rồi cả bọn chờ nhau trên 6 chiếc xe đạp cũ kỹ, ọp ọp có cồng thêm 3 người đẹp nhắm hướng Phú Văn Lâu trực chỉ.

Nghe đâu còn hai tiếng nữa chương trình mới bắt đầu, mà người đứng người ngồi chờ xem đông ngẹt cả ra đường lộ.

Tiếng Long liến thoắng hãnh diện: Có Anh Khôi cũng nhảy nữa đó (Khôi hồi trước làm lơ xe đồ cho nhà Long). Ủ Anh Khôi giỏi thiệt đó, bây giờ tụi mày nhìn Ảnh không ra đâu, nghe đâu Ảnh, nhờ ăn cơm lính Nhảy Dù nên to con và cao lớn lắm.

Thằng Tí mập chen vô: Ôi Trời ơi! Anh còn trắng ra và đẹp trai nữa đó, thiệt là cơm nhảy dù ngon quá chúng mày hí, lớn lên tao xin gia nhập Sư đoàn Nhảy dù, Hoàng khều thêm, tao cũng vậy và cả bọn cứ nhao nhao lên.

Tiếng con Oanh la lớn: ê tụi mày, tao nghe tiếng gì ù ù như tiếng máy bay đó. Một bầu không khí căng thẳng và yên lặng bao trùm, hết cả vùng. Một trái khói màu vàng được tung ra, gió thổi tạt nhẹ về hướng Nam.

Trên bầu Trời cao và trong xanh, từng đoàn phi cơ xuất hiện, đó, đó tao thấy rồi, tụi mày thấy chưa? Thằng Nhon rồ la hoảng, cả bọn xúm lại, đâu? đâu? sao tụi tao chưa thấy gì cả. Từ trên cao tí cao, những đốm đen nhỏ xíu bắt đầu xuất hiện, cả bọn hồi hộp chờ đợi.

À thì ra họ cho mấy người nhảy dù điều khiển trước, nào dù màu xanh, màu vàng, màu đỏ để biểu diễn mà, sau đó rồi từng chiếc dù màu xám xanh lần lượt tung ra từ những chiếc máy bay khổng lồ mà ít đứa biết là máy bay gì. Các cánh dù tỏa những làn khói màu vàng và màu đỏ, vẽ thành hình của lá cờ Việt Nam, bay phấp phới ngạo nghễ trên Trời cao.

Từng chiếc, rồi từng chiếc, các máy bay thi nhau nhả ra trên bầu Trời xanh biếc trông xa như hình các cây nấm mọc chi chít. Trong phút chốc các Thiên Thần rồi cũng đáp xuống đất, có người thì đứng chững chạc trên đôi chân của mình, nhưng cũng lắm kẻ lảo cù ra kia.

Chiều đến anh Khôi ra nhà Long thăm ông cụ Long, trông anh chững chạc, rắn chắc, đen đũi hơn nhiều không trắng trẻo như Tí mập đoán mò, nói bừa nhưng rất oai phong và hiên ngang trong bộ đồ rằn ri với chiếc mũ đỏ oai hùng đội trên đầu.

Long mượn anh Khôi cái mũ đỏ (cái mũ đỏ màu đỏ thắm đã được anh Khôi cẩn thận tẩm bìa 33 cứng ngắt, rút xuống đụng chân chắc phải vào nhà thương và đội nghiêng nghiêng trên đầu mình, xong Long chạy khắp xóm để khoe cái mũ đỏ tỏ ra mình có quan hệ mật thiết với binh chủng Dù.

Hơn một giờ sau Long trở về nhà để còn kịp nghe anh Khôi thao thao bất tuyệt về thành tích chiến đấu của anh trong binh chủng Nhảy Dù (mặc dầu anh gia nhập Binh Chủng này mới hơn một tháng). Nào là anh từng giết hàng trăm tên Việt Cộng, nào là từ trên máy anh đã xạ kích xuống, nào anh đã xạ kích lúc đứng cửa máy bay chờ giờ nhảy, nào là anh cũng xạ kích lúc đang lơ lửng trên không, nào là anh đã đi khắp 4 vùng chiến thuật, nào là, nào là... tụi nhỏ suýt soa, ngẩn người nghe say đắm và thán phục.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, 5 năm sau, tụi nhỏ giờ này đã 18, 19 tuổi rồi, có đứa có mảnh bằng trung học trong tay, có đứa may mắn hơn có được cái Tú tài 1, có đứa xui xẻo chẳng được gì đúng là “học tài thi phận”, nhưng không nghe đứa nào còn say mê hay nhắc nhở đến binh chủng Nhảy Dù nữa.

Nghe theo tiếng gọi của non sông, cả bọn rủ nhau nhập ngũ. Long tình nguyện vào võ khoa Thủ Đức, sau thời gian chấm dứt giai đoạn 1, được gắn alpha trên cầu vai, anh được Quân Chủng Không Quân vào tuyển mộ tại Quân Trường để đi học làm hoa tiêu trực thăng (thời gian này Mỹ giao cho Việt Nam rất nhiều máy bay trực thăng, nhưng thiếu phi công trầm trọng). Nhưng Long từ chối, Anh đã quyết chọn binh chủng Nhảy Dù làm đường binh nghiệp tiến thân. Mỗi tuần, khi về phép anh thích đi la cà mấy tiệm bán quần áo lính ở Sài Gòn, để ngắm nhìn, lựa chọn cho mình bộ đồ Dù và cái nón Đỏ vừa ý nhất. Long thích nhất là bộ quần áo màu huyết dụ, cái mũ đỏ hiệu của Pháp với cái bằng dù cánh màu vàng có mấy vòng tròn bên dưới cánh dù. Coi lại thì giá tiền hơi mắc, cái này chắc phải đợi thêm thời gian nữa mới để dành tiền đủ để mua.

Nhiều đêm Long nằm ngủ mơ thấy mình oai nghiêm trong bộ đồng phục màu huyết dụ, trên đầu cái nón đỏ đội nghiêng nghiêng (tấm bia 33 cứng ngắt), ngực sáng chói với băng dù có mấy vòng tròn, từ trên trời cao Long nhảy xuống sông Hương có dòng nước xanh lơ, lững lờ chảy, dưới đất có những cô gái xứ Huế tha thướt xinh đẹp ngây ngất ngắm từng người hùng trong đó thế nào cũng có em Hương của Long, nhưng trong giấc mơ Long cũng giật mình chợt nhớ ra là mình chưa được đào tạo để lấy băng Dù, biết làm sao mà xuống đất được đây. Không biết rồi đây học lấy băng Dù có khó không nữa, giá mà giờ này có Anh Khôi ở đây thì đỡ cho Long biết mấy tha hồ mà học tha hồ mà hỏi.

Thằng Mừng đi Đòng Đé ở Nha Trang ra Tiểu Khu Gia Định, vai đeo chữ V, coi cũng oai ra phết lắm chứ, thằng Nhơn thì đi Thủy Quân Lục Chiến, coi rất ngầu với chiếc nón màu xanh, thằng Tí thì đi Thủ Đức sau Long 1 khóa.

Long hỏi nó: Ê Tí, mày chọn đi binh chủng nào, nó nhăn mặt mắc cỡ: Ờ tao chọn Sư Đoàn 1 cho gần nhà, ba tao muốn vậy, ông sợ đi Nhảy Dù dễ lên bàn thờ quá.

Nhát gan quá, hèn gì con Thủy mày bỏ đi lấy chồng, cho nên mày thất tình não ruột,

*Nếu biết rằng em đã có Chồng
Anh về lấy Vợ, thế là xong
Vợ anh không đẹp bằng Em lắm
Nhưng cũng “xêm xêm” Thắm Thúy Hằng.*

Long vừa ngâm thơ, vừa cười hô hô, vừa nói: mày cứ ra đó trước đi, sau này khi tao lên làm tư lệnh Quân đoàn 1 tao sẽ nâng đỡ mày, cho mày lên lon (làm như lon bia không băng) bạn bè mà tao không quên mày đâu.

Long tiếp: Nhớ ghé nhà thăm ông cụ tao giùm tao, có lẽ tao sẽ bận hành quân liên miên đó. Tí đứng chụm hai chân lại cái rụp, trong thế nghiêm vừa chào vừa nói: Vâng, nghe Tư Lệnh.

Xong cả hai thằng ôm nhau cười ngã nghiêng, rất hồn nhiên.

Còn ba tuần nữa thì đến ngày ra trường, Thiếu tá Phạm Ngọc Lân và ba bốn thiếu úy, bốn năm ông thượng sĩ, lái những chiếc xe díp có gắn huy hiệu Nhảy Dù đến Trường để tuyển mộ tân sinh viên sĩ quan cho Binh chủng Nhảy Dù. Trông oai hùng quá, tụi Long hồi hộp quá trống ngực đánh liên hồi.

Thiếu tá Lân lôi trong cặp ra một tập hồ sơ và bắt đầu xướng danh.

Long thấy quá hồi hộp, ông thiếu tá sao đẹp trai quá, giọng ông thiếu tá sao rang rang thế chứ! Nghe chắc nịch và oai nghiêm quá. Ông đọc hơn hai chục tên rồi ông ngừng lại, làm

cho Long cũng như ngừng thở. Long cố đứng nhón trên hai đầu ngón chân và hai tay cố khuỳnh ra, mong sao cho mình được cao lên vài ba tấc được to ra thêm chút xíu.

Long hồi hộp chờ đợi giây phút này cả năm sáu năm nay rồi, kỳ này mà hụt thì chết, lại còn không biết nói năng ra làm sao với nàng Hương đây, lỡ khoe ầm lên rồi, đã lỡ hứa hẹn sẽ trở về cưới nàng làm vợ trong bộ quân áo của “*Thiên Thần Mũ Đỏ*”. Phần nàng đầu nhiều cảm dỗ đến nhưng cũng chấp nhận chờ chàng vì lời thề trắng hẹn biển năm nào.

Nhớ ngày nào mới làm quen Hương, Long đã chép nguyên văn bài thơ “sến” của anh chàng thi sĩ nào mà Long không nhớ tên, để tặng nàng, thơ rằng:

*Đêm không trăng làm bầu trời đen tối
Sông không đò làm lối chuyến sang ngang
Lòng không Yêu là một cánh đồng hoang
Yêu không tỏ là muôn vàn đau khổ.*

Nàng nhận được thư, ngẩn ngơ mất cả tuần, đêm đêm cứ ôm khư khư bài thơ, để nghĩ tới “hoàng tử gấu” hay “hoàng tử lưng gù” trong các truyện Thần Tiên.

Trở lại với đoàn tuyển mộ, sau gần nửa giờ giải lao, ban tuyển mộ đã trở lại làm việc, lại ngồi xuống, lại lôi giấy tờ ra.

Gớm, sao mà “rùa” quá vậy, hồi hộp, Long nuốt nước miếng nghe ừng ực, sao lâu quá chưa thấy tên mình, nhón chân và khuỳnh tay đã mỏi, Long bỏ vội tay xuống, vừa lúc đó ông thiếu tá tăng hăng giọng và kêu lớn tên Long.

Long vội vàng la lớn: có mặt, và bước nhanh ra ngoài, quên cả nhón chân và khuỳnh tay (cho được to con thêm 1 chút).

Một ông thượng sĩ, bước tới, nắm tay chân Long, bảo Long đứng lên ngồi xuống như lựa gà lựa vịt để mua không bằng. Ông thiếu tá thì ngồi yên nheo nheo con mắt, gật gật cái đầu. Cuộc tuyển lựa kéo dài thêm một tiếng nữa rồi chấm dứt, ra về tất cả bốn mươi một tân sinh viên sĩ quan được chọn về Binh Chủng Nhảy Dù.

Long thở ra thoải mái, vậy là xong.

Rồi thì ngày ra trường cũng phải đến, sau chín tháng với mấy ngày lẻ, Long lẽ mẽ túi xách, ba-lô rời Quân Trường đi nghỉ phép mãn khóa.

Sau hơn tuần lễ nghỉ phép đã đời, dĩ nhiên là Long chơi luôn bộ đồ huyết dụ, với cái nón đỏ, đỏ tươi dặt một bên vai kể cả lúc ăn lúc ngủ.

Long lấy vé máy bay quân sự, để bay về Sài Gòn trình diện Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn Nhảy Dù. Vừa xuống phi trường, Long hỏi đường về Trung Tâm Huấn Luyện Nhảy Dù, may quá Long được Trung úy Hoàng Tiểu Đoàn 2 Nhảy Dù (đi cùng chuyến máy) cho quá giang xe Jeep, về Trung Tâm Huấn Luyện.

Ở đây người ta cho Long về nhà nghỉ, sáng mai tới sớm để thi. Long thắc mắc, lại thi nữa, thi cái gì đây chớ.

Đồng hồ báo 5 giờ sáng, Long vội nhóm dậy, vệ sinh cá nhân và lên đường.

Thấy mọi người đã tụ lại tập hợp Long cũng vội vàng chạy vào hàng. Trung sĩ nhất Ngọ, người huấn luyện viên cất cao giọng để điểm danh, và sau đó Trung sĩ nhất Ngọ nói về kỷ luật ở bãi tập, nói về chương trình tập dợt gồm có 3 tuần lễ: Tuần 1 tập dưới đất, Tuần 2 tập lưng chừng và Tuần 3 tập trên không. Tất cả la lớn: Nhận rõ.

Nhìn quanh Long thấy rất đông, nhưng không nhớ là bao nhiêu người, sĩ Quan có, hạ sĩ Quan có và có cả anh em binh sĩ nữa, Long thấy một số sĩ quan mới ra trường, vai mang “quai chảo” giống Long, chàng nhìn quanh nhưng chưa nhận ra ai quen cả.

Sau đó Trung sĩ nhất Ngọ sắp thành 10 hàng và chia ra mỗi hàng là mười lăm người, đứng đầu mỗi hàng có vài ba ông tân sĩ quan. Long lại được đứng đầu hàng số 3. Và số của Long là 1/3 làm trưởng toán.

Sắp hàng và chia toán xong, bây giờ Trung sĩ nhất Ngọ mới nói về “Cuộc Thi nhập môn”. Chạy bộ. Tất cả theo Trung sĩ nhất Ngọ nhắm hướng phi trường trực chỉ.

Tới nơi Trung sĩ nhất Ngọ nói: Đây là cuộc thi sức khỏe đầu tiên, các bạn (xin lỗi các vị sĩ quan cho tôi được gọi chung là các bạn, được không ạ?) bây giờ mình bắt đầu chạy vòng quanh sân bay, bạn nào chạy chậm hay bỏ cuộc, sẽ bị đánh rớt. Chúng ta bắt đầu chạy, Trung sĩ nhất Ngọ dẫn đầu, vừa chạy vừa hô to: Nhảy Dù, diệt thù, Sát. Xong ông bắt tụi Long hô theo Sát thiệt lớn, rồi: Nhảy Dù, chỉ thích chạy bộ không thích đi xe (xe đâu mà đi chứ). Cả đoàn hô theo:

Chỉ thích chạy bộ không thích đi xe. Chạy lẹ la lớn lên. Chạy mấy vòng Long không nhớ, hình như là 8 vòng tất cả nhưng Long đoán biết là khoảng chừng 8 cây số.

Đoàn người mệt lả, rã rời, vừa chạy vừa đi kéo cái đuôi người dài thườn thượt. Chuẩn úy Thanh vừa chạy vừa bắm vào Long than: Tao mệt quá rồi, chắc tao bỏ cuộc. Long khuyến khích bạn: mầy ráng lên chỉ còn chút xíu nữa là tới rồi.

Trung sĩ nhất Ngọ ra hiệu tất cả kéo về Trung Tâm Huấn Luyện.

Ông chờ Long đi ngang gần ông, ông lên tiếng: Chuẩn úy, Long dừng lại ngay chỗ ổng, ổng nói ngày mai Chuẩn úy nhớ đi mua bộ đồ bằng vải ka-ki thường để đi huấn luyện nghe, mà Chuẩn úy học lấy bằng Dù ở đâu vậy? Chuẩn úy đã biết nhảy giỏi, và có cả bằng Dù của Huấn Luyện viên nữa? Ngày mai Chuẩn úy nên bỏ bộ đồ này ở nhà đi, mặc bộ đồ vải thường mà đi học nha. Long mắc cỡ nên âm ừ cho qua chuyện.

Về tới Sư Đoàn, Trung sĩ nhất Ngọ tuyên bố: Có vài người hơi yếu nhưng vì sự cố gắng của anh em theo tinh thần Nhảy Dù nên tôi không đánh rớt ai cả. Tất cả vỗ tay âm lên, hoan hô Trung sĩ nhất Ngọ, kỳ này cho ông lên thượng sĩ luôn, cả bọn cười âm lên.

Sau đó tất cả chọn cặp, và bắt đầu cuộc chạy đua 10 thước có công người bạn mình trên vai, để sau này lúc ra trận có dịp sẽ công bạn mình nếu họ bị thương, Long chọn Thanh vừa nhỏ con vừa không được cao.

Rồi những ngày kế tiếp Long và cả toán học bò, học chạy, học lăn lộn dưới đất học té xuống đất, học cách chống dù lồi, qua tuần lễ thứ 2 thì học nhảy từ trên máy bay (đã bị hư người ta cho khóa sinh thực tập) học đi giầy tử thần, học té từ trên cao xuống đồng cát và tập nhảy chuồng cu tuần lễ thứ 3 thì thực tập trên máy bay thiệt.

Long còn nhớ hôm đó 4 giờ sáng là tất cả đã phải có mặt, được phát dù, mặc dù và kiểm soát cho nhau cẩn thận. Gần 9 giờ sáng thì chiếc phi cơ C47 xuất hiện, tất cả lặng lẽ sắp hàng 1 lên máy bay, Trung sĩ nhất Ngọ bắt cao giọng bài “đường trường xa” và đánh nhịp, tất cả cất cao giọng hát to và nhịp nhàng coi rất oai hùng, nhưng khi máy bay bắt đầu rời phi đạo thì không ai bảo ai, không khí thật nặng nề tất cả đều giữ im lặng mặt mũi rất thành khẩn và nghiêm trang, Long nghe có tiếng thì thầm lâm râm cầu kinh nguyện Chúa và Phật, có kẻ còn kêu tên vợ con, cha mẹ nữa.

Bãi nhảy Ấp Đồn hiện ra dưới ánh nắng ban mai rực rỡ và huy hoàng, thần kinh căng thẳng, không khí im lặng bao trùm, Long được Trung sĩ nhất Ngọ lôi ra đứng ngay cửa, ông thắt một sợi giầy nối liền ngang bụng ông ta rồi cột vào lòng phi cơ. Tiếng động cơ gào thét âm ỉ, tiếng gió thổi lồng lộng từ cái cửa mở toang ra, thổi vào phành phạch làm đầu tóc ổng rối tung lên. Minh nhìn ngang hông máy bay thấy 2 bóng đèn 1 xanh 1 đỏ, Long thấy hơi hoảng, nhưng tự ái tư cách và danh dự của 1 sĩ quan Long đành phải bầm bụng làm ra vẻ ta đây, nhưng trong bụng đã thầm cầu cứu với Thượng Đế xin giúp đỡ ban ơn lành và xin Chúa biệt phái Thiên Thần tới giúp đỡ.

Dưới đất người ta đốt 1 trái khói màu vàng, theo hướng gió thổi ngược về phía trường tiểu học gần đó. Dưới đất xe cộ, nhà cửa đều nhỏ như kiến, đang mải mê suy nghĩ, vừa thoáng nghe tiếng “go” của Trung sĩ nhất Ngọ thì như có ai nhắc bỗng Long và ném ra ngoài cửa máy bay, Long hơi hoảng quên cả những con số mà huấn luyện viên đã dạy đêm lúc huấn luyện, cái dù giật mạnh, tung Long lên cao, và từ từ hạ xuống. Long thấy mặt đất vù vù dâng cao lên dần như dòng nước lụt. Canh theo hướng trái khói toả Long

chạm chân lấy thế đáp xuống đất, nhưng chân vừa chạm đất Long đã ngã chổng cẳng, phải bò dậy vội vàng vừa chạy nửa vòng tròn để tránh bị tình trạng dù lồi.

Rồi ngày qua ngày, Long đã đủ 6 lần nhảy để được cấp bằng, cái bằng có cánh dù màu trắng, không đẹp như cánh dù màu vàng, hay cánh dù có ngôi sao, nhưng đây là cánh dù thật sự của Long đã khổ công luyện tập hơn 3 tuần lễ. Long đã biết thế nào là “lễ độ” không dám huỳnh hoang như anh Khôi của Long ngày nào, súng phải cột chặt vào người, không tác xạ bừa bãi như “cậu Khôi”. Long lại được cấp sự vụ lệnh về trình diện Tiểu Đoàn 9 Nhảy Dù, ngay trong khuôn viên Sư Đoàn Nhảy Dù.

Long nhớ một vài câu thơ tả cảnh ra trình diện đơn vị mà Long quên tên tác giả:

*Năm xưa mẹ vá cho con áo,
Dành dùm đưa con tới học đường,
Ngày nay vá lại non sông rách,
Mẹ lại đưa con ra Chiến Trường.*

Lòng của Long nao nao hãnh diện như “Kinh Kha” ngày xưa sang sông “Dịch”.

Long và bảy tân sĩ quan cùng khóa được gặp Thượng sĩ nhất Cần, Chỉ Huy hậu cứ Tiểu Đoàn. Ba ngày sau đó Long được đưa ra trình diện Tiểu Đoàn Trưởng và tăng cường hành quân cho Tiểu Đoàn đang hành quân ở Huế.

Ở đây Long gặp và trình diện Thiếu tá Nguyễn Thế Nhã, Tiểu Đoàn Trưởng; Thiếu tá Nguyễn Đình Bảo, Tiểu Đoàn Phó; Đại úy Nguyễn Văn Đình, sĩ quan Ban 3; Trung úy Phan Nhật Nam, Đại đội 90; Đại úy Lê Văn Mễ, Đại đội 91; Trung úy Nguyễn Văn Thành, Đại đội 92; Trung úy Vũ Quang Khuyến, Đại đội 93; và Đại úy Võ Văn Thừa, Đại đội 94.

Ông nào coi cũng ngẫu cả, Long lại càng thấy mình bé nhỏ lại.

Tối hôm đó Long được đưa về Đại đội 94 dưới sự chỉ huy của Đại úy Võ Văn Thừa. Anh về Trung đội 1, Đại úy Thừa nói và ông tiếp đêm nay đại đội mình sẽ đóng quân ở tại Sân vận động Tự Do (của Thành Phố Huế). Đại úy Thừa người miền Nam nhưng ăn nói nhỏ nhẹ, nói ít nhậu nhiều, nói nhỏ nhẹ nhưng rất có uy, tại đây Long gặp Trung úy Nguyễn Đức Tâm, Trung úy Lê Mạnh Đường, Thượng sĩ Thạch Sanh người Việt gốc Miên làm Trung Đội Phó, Hạ sĩ Khinh, Hạ sĩ Chi, ông người nấu, Binh nhì Thính, Binh nhất Sa, Binh nhì Hoàng, Hạ sĩ Khê và âm thoại viên Binh nhất Kiệt... và còn nhiều nữa Long không nhớ hết, tất cả đều dễ thương, dễ mến.

Long được chỉ định theo học nghề (làm Trung Đội Trưởng) với Thiếu úy Phương.

Long được Thiếu úy Phương đem ra trình làng, cả trung đội 17 người im phăng phắc nghe anh lính sửa tâm sự, xong rồi Thiếu úy Phương cho lệnh tan hàng kiếm chỗ ngủ qua đêm, sau khi dặn dò những điều cần phải làm và đặt các toán canh gác, toán tiền đồn. Thượng sĩ Thạch Sanh tặng Long lá bùa hộ mạng, Hạ sĩ Chi đem tặng Long một cây tre để chống khi đi rừng. Rồi ngày qua ngày, Long bắt đầu chỉ huy Trung đội, rồi Đại đội, qua các “triều đại” của Nguyễn Thế Nhã, Phạm Hi Mai, Trần Ngọc Trí, Trần Hữu Phú, Nguyễn Văn Nhỏ và Lê Mạnh Đường, làm quen đời lính với những trận chiến kinh hồn vào sinh ra tử, với những trận pháo như mưa trút, với những địa danh lừng lẫy, tập quen với “*Sinh Bắc Tử Nam*” rồi “*Hàng Sóng Chóng Chết*” “*Xung Phong*” “*Diệt Thù Sát*”.

Ba tháng sau bọn Việt Cộng xé rào, Tết Mậu Thân, đã đồng loạt tấn công trên toàn lãnh thổ. Vào thời điểm này, chiến tranh leo thang khắp nơi, cường độ gia tăng, cuộc chiến ngày càng gay gắt, khốc liệt.

Thời gian đã “trui luyện” anh lính sửa ngày nào, giờ đã trở thành một chiến sĩ dũng cảm của Tiểu Đoàn 9 Nhảy Dù thuộc Sư Đoàn Nhảy Dù tung hoành trên các chiến trường khắp các nẻo đường đất nước, xâm nhập và đánh phá hậu cần, các kho vũ khí, tiếp liệu được Việt Cộng chôn giấu ở các Quốc Gia láng giềng như Lào (Hạ Lào) và Cam bốt.

Vài vị sĩ quan đàn anh đã hy sinh cho Tổ Quốc, trong số đó có bạn bè cùng khóa và anh em trong Tiểu Đoàn 9 Nhảy Dù của Long. Tất cả đã ra đi còn để lại bao thương nhớ trong lòng mọi người. Long còn nhớ Minh và Trứ Đại đội 91, Minh ốm và Minh đầu bạc (gọi đầu bạc vì đầu anh bạc phơ như ông cụ 90 tuổi) Đại đội 92, Tài (Miên lai) Thanh (lùn) Đại đội 93 Văn và Long về Đại đội 94. Cuối cùng còn lại Trứ (Nguyễn Hoàng Trứ) và Long cùng các bạn như Nguyễn Ngọc Trọng, Lê Đình Ruân, Đinh Văn Tường, Phạm Bá Hồi, Nguyễn Hữu Thăng, Nguyễn Thành Út, Bùi Quang Thống, Lý Khôn Sơn, Vũ Long Sơn Hải, Nguyễn Tấn Vinh, Nguyễn Thành Thiện, Lê Hoàng Kiệt, Chu Y Quý, Nguyễn Văn Bình, Mạc Bìa, Lê Tấn Khinh Trần Dân, Lê Bê và Trần Văn Phước.

Dòng Hương Giang vẫn cứ màu xanh lơ muôn thuở và lặng lẽ trôi, mặc cho con Tào xoay vần nhưng trong sự hững hờ của bên ngoài, chứa đựng niềm thương nhớ khôn nguôi (giống tâm tư của người dân Huế) những bóng dáng quen thân của các “*Thiên Thần Mũ Đỏ*” năm nào. Như hình bóng của “*Hòn Vọng Phu*” ngóng trông chồng về giải cứu Quê Hương.

Viết xong ngày 15 tháng 12 năm 2012 tại Thành Phố Houston, Tiểu Bang Texas.

Kính tặng: Quý Niên Trưởng, Quý khóa đàn anh,
Quý Sĩ quan Đồng khóa,
Quý Sĩ quan, Hạ sĩ quan, Binh sĩ và các Thương Bệnh Binh Thuộc Tiểu Đoàn 9 Nhảy Dù cùng tất cả Quý Anh Em cùng say mê và thương yêu Binh Chủng Nhảy Dù.

Đã đồng đóng góp mồ hôi và xương máu viết nên những trang sử oai hùng cho Sư Đoàn Nhảy Dù, cho Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, để lại những tâm gương anh dũng cho hậu thế.

Chi Lăng [*]

Tác giả chú thích:

[*] **Chi Lăng** là danh hiệu truyền tin của Mũ Đỏ Đại úy Trần Ngọc Chi, nguyên trưởng ban ba Tiểu Đoàn 9 Nhảy Dù VNCH.

Nguồn: Internet eMail by **MĐ Bùi Quang Thống** chuyển